

عنوان مقاله:

سیمای کلی هیدرولوژی حوضه آبخیز زاینده رود

محل انتشار:

مجله آب و فاضلاب، دوره 15، شماره 50 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا سالمی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و کشاورزی استان اصفهان

هاموند مورای راست - عضو موسسه بین المللی مدیریت منابع آب، کلمبو، سریلانکا

خلاصه مقاله:

در این مقاله به بررسی کلی خصوصیات هیدرولوژیکی و استفاده از آب در حوضه زاینده رود براساس آمار موجود در دوره یازده ساله (1987-1998) پرداخته شده است. در این راستا جریان ورودی به دریاچه سد، جریان خروجی از دریاچه و آبیگری ها در طول مسیر رودخانه، به منظور آبیاری اراضی کشاورزی و دیگر مصارف مورد بررسی قرار گرفته و یک بیلان آبی اجمالی در سطح حوضه ارائه شده است. نتایج نشان می دهد که جریان های ورودی به دریاچه، نیاز آبیاری، شرب و بخش صنعت را در پایین دست تامین نموده و از یک الگوی منظم با تغییرات بسیار کم تبعیت می نماید؛ اما ذخیره سالیانه سد محدود بوده به طوری که در طول دوره های خشکسالی طولانی، حوضه را آسیب پذیر نموده است. همچنین روند آب خروجی از سد زاینده رود، یک الگوی قابل پیش بینی را به جز در مواقع سیلابی نشان می دهد. به نظر می رسد، اعتماد و درصد اطمینان بالایی در تامین نیازهای آبی، در دوره تقاضای حداکثر وجود دارد؛ ولی آب خروجی در ماه های فصل زمستان و در پایان فصل آبیاری، دارای میزان پائین و با تغییرات بالا می باشد که در نتیجه بده رودخانه کم و کیفیت آب به ویژه در پایاب رودخانه پایین می آید. یک بیلان آبی ساده، نسبت جریان آب برگشتی در حوضه (میانگین سالیانه) را 30 درصد تخمین زده است. میزان حجم آب برگشتی به ویژه در قسمت های پایین دست حوضه، بسیار مهم است. البته یک ارزیابی دقیق تر با در نظر گرفتن پارامترهای آب زیرزمینی و کیفیت آب، قبل از نتیجه گیری قطعی، ضروری به نظر می رسد. با فرض محدودیت تامین آب با کیفیت بالا در حوضه آبریز زاینده رود، اگر امکان صرفه جویی واقعی آب در حوضه، وجود داشته باشد، می توان به توسعه منابع آب و اصلاح مدیریت این منابع دست یافت. از این رو در سطوح مزرعه، شبکه و حوضه درک قابل قبولی در مورد کاربرد آب و استفاده مجدد آب ضروری است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/293624>

